

БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

(нетрадиційний підхід)

Педагоги, як відомо, люблять повчати. І не лише дітей, але й їхніх батьків. І ці колективні повчання носять назву „Батьківські збори” Найкращий порятунок від негативізму - можливість поспілкуватися один з одним. І з таких бесід випливатимуть поради, рішення, оптимізм.

Адже дуже важливо - щоб батьки один з одним (а не тільки з педагогом!) радилися, щоб почала створюватися особлива батьківська кооперація, спільність, адже батьки розуміють один одного зовсім інакше, ніж педагог розуміє їх. У цій ситуації з'являється можливість дізнатися, що батькам насправді важливо і потрібно почути.

Ці матеріали допоможуть перетворити батьківські збори на збори батьків.

„СКРИНЬКА ЗАПИТАНЬ”

Суть полягає в тому, що батьки складають один для одного запитання-записки, кладуть їх у скриньку, потім витягають: кому яка дістанеться. Як відповідати – радяться в парах (хоча трійки стабільніші: якщо раптом коса натрапить на камінь, тут потрібний хтось третій).

„Скринька запитань” зручна тим, що батьки бачать: до істини може бути допущений кожен з них. Це підносить їх у власних очах.

„РОЗПОВІДЬ ЗА КАРТИНОЮ”

Напередодні зборів діти передають свої враження в малюнках. На батьківських зборах ці малюнки роздають батькам. Їм пропонується, по-перше, розповісти про те, що зобразила або хотіла зобразити їхня дитина на своєму малюнку. Отут для деяких батьків і педагогів можуть виникати різні повчальні несподіванки.

По-друге, прокоментувати, як виконання малюнка поєднується з особливостями характеру їхньої дитини.

І перше, і друге завдання краще проводити не у вигляді фронтального опитування, а в парах.

Звичайно, педагог не знатиме тоді багатьох тем, що обговорюватимуться батьківськими парами. Зате батьки виграють.

,ЧАРІВНИЙ КЛУБОЧОК”

Перший тур – батьки по черзі називають будь-яку позитивну якість. Якщо хтось розгубився або забув, то сусідам можна підказувати! Звичайно, на другому-третьому колі гри відкривається „друге дихання”. Тому вихователю не варто поспішати: нехай „чарівний клубочок” пройде кілька разів. У батьків від цього тільки інтерес зросте.

Другий тур. Батьки називають негативні якості. І знову кілька повторів.

Третій тур - замість „чарівного клубочка” у руки дають маркер. Кожен підходить до плаката і зліва записує одну з негативних якостей, які щойно звучали, а справа - одну з позитивних. А тепер потрібно поміркувати, яку з негативних якостей, (з тих, що на плакаті зліва) можна переробити („здається, я знаю як”) в одну з записаних справа позитивних. Наприклад, хтось вибрав лінь і зрозумів, що з перелічених якостей знає, як перетворити її у вихованість, і з'єднає їх стрілкою. Інший, скажімо, ту саму лінь з'єднає новою стрілкою з кмітливістю. Процес нескінченний...

,ХОЧУ-БОЮСЯ”

Складаються два списки: „Я хочу, щоб моя дитина...” і „Я боюся, щоб моя дитина не...”

ПРОБЛЕМА СПЛІКУВАННЯ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ. ПЕДАГОГІЧНИЙ ТАКТ БАТЬКІВ (збори - диспут)

Порядок денний.

1. Вступне слово вихователя.
2. Обговорення дискусійних питань.

3. Обговорення педагогічних ситуацій.
4. Складання єдиних педагогічних вимог батьків до дошкільника.
5. Висновки.

1. Вступне слово вихователя.

Сім'я - особлива атмосфера, куди дитина несе свою радість і горе, роздуми і сумніви. І якщо дитина не ділиться з батьками своїми переживаннями, варто задуматися над тим, чи справна їхня „машина сімейного виховання”.

Сімейне спілкування... Від цих слів віє теплою і сердечністю, турботою про дітей, доброчесливістю і чуйністю. Психологи стверджують, що правильно організоване спілкування - запорука доброго настрою, душевного спокою. З іншого боку, встановлено, що ніде люди не ранять один одного так боляче, як вдома, в сімейних конфліктах.

В.О.Сухомлинський пише : "Без батьківської мудрості немає виховної сили сім'ї. Батьківська мудрість стає духовним надбанням дітей; сімейні стосунки, побудовані на громадському обов'язку, відповіданості, мудрій любові й вимогливій мудрості батька та матері самі стають величезною виховною силою".

Дорослі виховують дітей своїми щодennими справами та вчинками. Все, що чують і бачать діти (і добре, і зло) знаходить відгомін в їхніх серцях.

Знайте, що дитина щаслива тільки тоді, коли вона вірить. Неслухняність, зухвалство, грубість – усе це виникає в дитячій поведінці саме в ті моменти, коли ламається віра в найдорожчих людей – батьків

2. Обговорення дискусійних питань.

- a) Що, на ваш погляд, найголовніше у сімейному житті?
- б) Який стиль сімейних стосунків вважаєте ідеальним?
- в) Що таке батьківський авторитет? Які шляхи його утвердження?
- г) Як ви утверджуєте свій авторитет?

д) Як ви формуєте у дітей навички ввічливого спілкування? Свою точку зору? Аргументуйте прикладами з власного житія

3. Обговорення педагогічних ситуацій.

Ось уже два роки Сашко збирає різних жучків, розміщує їх у шухлядах і коробках, банках і целофанових кульках. Іноді жуки розповзаються по кімнаті. Мати протестує проти такого захоплення і безжалісно викидає їх. Сашко нервuje, глибоко переживає, але знову і знову починає збирати жуків. Він годинами любить спостерігати, як вони лазять, чим харчуються, які в них лапки і крила, якого кольору панцир, голівка.

А мати погрожує: „Я знищу твоїх жуків, я забороняю нести це сміття у квартиру, я обламаю крила не тільки твоїм жукам , а й тобі...”

1. Проаналізуйте ситуацію.
2. Що можна сказати про таку матір?
3. Яке ставлення до природи у вашій сім'ї?

*Цілий день Оленка ходить пригнічена. Не грається з дітьми, а сидить задумливо в кутку. Вихователька поцікавилася :

- Чого тобі зараз найбільше хочеться?

Коли я хворіла, мама сиділа біля мене, розмовляла, розказувала мені казки, читала книжки. Мені було так добре

1. Про що свідчать слова дівчинки?
2. Чому так часто нашим дітям не вистачає уваги батьків? Як це змінити?

*П'ятирічному Олегу було доручено сервірувати стіл перед обідом, Хлопчик із задоволенням виконував це доручення. Одного разу він перечепився і розбив тарілку. Він сильно засмутився, на очах бриніли слізози. „Безголовий! - обурилася мати, - від такої допомоги одні збитки!” Олег мовчки вислушав докори матері, але коли наступного дня бабуся нагадала йому про сервірування, він категорично відмовився це робити.

1. Як би ви вчинили на місці мама Олега?

2. Який педагогічний висновок треба зробити з описаної ситуації?

*Таня росла хворобливою дитиною. В сім'ї їй завжди віддавали найкращу їжу. Одного разу, коли дівчинка йшла на вулицю з апельсином у руці, мати наказала; "Дивись, сама з'їж, нікому не давай!" Таня вийшла на вулицю і в присутності подруг почала чистити апельсин. Дівчата мовчки спостерігали за нею. Одна з них не витримала, попросила часточку.

-Не дам. У нас їх мало і мама тільки мені дозволяє їх їсти. - відповіла Таня .

-Жаднуга! - сказала дівчинка, а за нею і інші діти. Але Таня спокійно доїла апельсин.

1 .Чи доводилося вам спостерігати подібні випадки?

2. Чи права була мати, наказавши Тані нікому не давати апельсин?

3.Які негативні якості можуть розвиватися у дівчинки в результаті подібного виховання?

4. **Єдині педагогічні вимоги батьків до дошкільнят.** Поведінка вдома.

- Дотримуватися установленого в сім'ї режиму дня. Допомагати старшим.

Підтримувати чистоту в домі, утримувати у порядку свої речі, ліжко, дотримуватися гігієнічних норм. Уважно ставитися до батьків, старших членів сім'ї, піклуватися про молодших.

- За відсутності батьків дотримуватися безпечної поведінки : нікому не відчиняти двері, не вмикати електроприлади.

5 .Висновки.

Єдність вимог, їхня розумна послідовність, звичайно, вимагають від дорослих нервових зусиль, уміння поступитися власним бажанням, Чим раніше дитина звикає до усталеного життя, тим легшим воно буде з часом і для вас і для неї. Спільні турботи про долю дітей, звичайно, головне, що об'єднує батьківські

зусилля на довгій і тернистій ниві життя. Тут не може бути місця свавіллю, egoїзму, дрібним розрахункам.